

2013

Seminari Estat de Pau

[Catalunya, nació de pau]

Com enfocar la seguretat i la defensa en un nou Estat d'Europa

Síntesi en 10 tesis

Índex

4. Síntesi de les tesis exposades.....	3
4.1. La majoria d'amenaques a la seguretat no es resolen amb un exèrcit.....	3
4.2. Afrontar els riscos reals demana prendre mesures en molts camps.....	3
4.3. Hi ha perills i amenaces no contemplats en l'anàlisi tradicional de la seguretat.....	3
4.4. Un nou estat europeu té una oportunitat única d'innovar en seguretat i defensa	3
4.5. Un país més segur, un país amb defensa civil.	4
4.6. Catalunya ha desenvolupat una cultura política a favor de la pau.....	4
4.7. El moviment pacifista és un actiu important del nostre país.....	4
4.8. Catalunya ha desenvolupat també un marc legal per promoure la pau	4
4.9. Les organitzacions socials catalanes participen activament en el moviment internacional per la pau	5
4.10. Tenim la capacitat per generar un nou sistema de seguretat i de defensa	5
Primers signants, participants del seminari Estat de Pau.....	6

Document sencer vegis a www.estatdepau.cat

Aquest document pretén ser una contribució al diàleg social sobre la seguretat i la defensa dels estats i, en aquest sentit, donar arguments perquè, tant els estats existents com els de nova creació, com podria esdevenir Catalunya en el futur, abordin els conflictes des d'una perspectiva no militar i abandonin la defensa armada com a pilar de la seguretat.

Tots els estats en l'Europa del segle XXI poden i s'han de plantejar un nou sistema de seguretat i de defensa que faci front a la complexitat de riscos, perills i amenaces que els afecten. Si Catalunya esdevé un nou estat tindrà una oportunitat històrica per plantejar un nou model de seguretat i de defensa, que serveixi, fins i tot, de model per a d'altres estats de l'entorn.

4. Síntesi de les tesis exposades

4.1. La majoria d'amenaques a la seguretat no es resolen amb un exèrcit

L'anàlisi realitzada ens fa adonar que la majoria de riscos, de perills i d'amenaques (econòmiques, socioambientals, cibernètiques, terroristes, pandèmiques, delictives, etc.) que una societat contemporània europea pot patir no són resolubles per part d'un exèrcit, i molts d'ells tampoc no ho són per part de cossos de seguretat interna.

4.2. Afrontar els riscos reals demana prendre mesures en molts camps

Per fer front a aquests riscos, perills i amenaces cal prendre un conjunt de mesures en diversos àmbits, més enllà dels tradicionalment considerats propis de la seguretat i de la defensa, sense el qual les accions legislatives, policials i judicials tenen uns límits sovint frustrants.

4.3. Hi ha perills i amenaces no contemplats en l'anàlisi tradicional de la seguretat

Al costat dels riscos, del perills i de les amenaces coneguts, cal tenir-ne en compte d'altres, que van més enllà dels tradicionalment considerats propis de la seguretat i de la defensa, perquè més que de violència directa, són de violència estructural i cultural.

4.4. Un nou estat europeu té una oportunitat única d'innovar en seguretat i defensa

La possibilitat de contemplar la creació d'un nou estat a l'Europa contemporània és una oportunitat única per innovar, tot creant un nou tipus d'estat sense el llast d'estructures obsoletes, orientat a afrontar, amb intel·ligència i eficàcia, els riscos, els perills i les amenaces de la violència directa i els de la violència estructural i cultural.

4.5. Un país més segur, un país amb defensa civil.

Avui disposem de diverses experiències i pistes per generar col·lectivament i creativament respostes adequades per fer un país més segur per als seus habitants. Cal fer un esforç col·lectiu per conèixer-les, estudiar-ne la seva viabilitat i la seva possible adaptació. Especialment la més innovadora: un sistema de protecció i de defensa civils.

4.6. Catalunya ha desenvolupat una cultura política a favor de la pau

Per fer front a aquest repte tenim una gran potencialitat. Catalunya, igual que d'altres països europeus que han sofert guerres civils, d'ocupació i/o de repressió, ha generat una cultura política a favor de la pau i de la resistència no violenta, per no patir els errors del passat. Això ha permès desenvolupar una voluntat social i política cap a l'estabilitat i la pau, no només nacional sinó també internacional.

4.7. El moviment pacifista és un actiu important del nostre país

Aquesta cultura de pau ha cristal·litzat, entre d'altres, en l'educació per la pau, en els moviments d'objecció de consciència, d'insubmissió i antimilitaristes que van acabar amb el servei militar obligatori i que van liderar les protestes socials en contra de l'entrada a l'OTAN i contra les bases militars estrangeres. Aquest moviment per la pau ha interactuat amb d'altres moviments, com el feminista, l'ecologista, l'obrer, de solidaritat i pel drets humans, etc.

4.8. Catalunya ha desenvolupat també un marc legal per promoure la pau

L'any 2005, la Llei de Foment de la Pau va afavorir la creació d'institucions com el Consell de Foment de la Pau, l'Oficina per la Promoció de la Pau i els Drets Humans, i l'Institut Català Internacional per la Pau. Paral·lelament es va donar suport institucional a iniciatives de construcció de pau d'entitats de la societat civil catalana. Durant uns anys, hem estat un país innovador en matèria de construcció de pau a Europa, seguint les passes d'alguns països nòrdics amb una àmplia tradició de compromís per la pau.

4.9. Les organitzacions socials catalanes participen activament en el moviment internacional per la pau

La societat catalana no només ha aprofitat aquesta política institucional sinó que ha liderat la promoció de la pau, la defensa dels drets humans i de la justícia a escala internacional més enllà de l'acció de les institucions. Té una xarxa potent d'ONG de drets humans, de pau i de cooperació, un elevat nombre d'universitats i de centres de recerca que formen la ciutadania en temes de pau, conflictes i seguretat, i una presència notable en ONG i en organismes internacionals de catalans i catalanes formats en aquests temes.

4.10. Tenim la capacitat per generar un nou sistema de seguretat i de defensa

Per tot plegat, tenim avui la necessitat, la voluntat i la capacitat de generar un nou sistema de protecció i de seguretat, sense exèrcit, més efectiu i democràtic, en el marc de la creació d'un nou estat, que sigui la nostra contribució a un millor sistema de defensa i de seguretat internacional.

Primers signants, participants del seminari Estat de Pau

Jordi Armadans, director de FundiPau.

Alfons Banda, coordinador del Comitè internacional de FundiPau.

Pepe Beúnza, objector de consciència (1971). Col·lectiu Pau i Treva.

Núria Breu, del grup Gent de Pau i del Col·lectiu Pau i Treva.

Joan Contijoch, demòtic antimilitarista. Col·lectiu Pau i Treva.

Felip Daza, codirector de NOVACT Institut Internacional per l'Acció Noviolenta.

Lluís Fenollosa, pacifista, del consell de Nova-Innovació Social.

Josep Lluís Gordillo, del Centre Delàs d'Estudis per la Pau.

Jaume Llansó, insubmís i emprenedor.

Xavier Masllorens, president de FundiPau.

Martí Olivella, objector (1975) i president de Nova-Innovació Social.

Pere Ortega, president del Centre Delàs d'Estudis per la Pau.

Àlvar Roda, secretari de la Fundació Universitat de la Pau de Sant Cugat.

Fèlix Saltor, aprenent de noviolent.

Maria Gabriela Serra, Centre Delàs d'Estudis per la Pau, FundiPau i activista.

Lluís Sobrevia, objector de consciència (1977). Col·lectiu Pau i Treva.

Jordi Urgell, investigador per la pau.

Eduard Vinyamata, conflictològ i director del Campus per la Pau (UOC)

Barcelona, 1 de novembre de 2013

Suggeriments a: informacio@estatdepau.cat

Signatures i més informació a www.estatdepau.cat